

Και χωρίς να το θέλουν ομολογούν ότι δε γνωρίζουν την αλήθεια

Οί αρχαίοι ποιητές και οι ονομαζόμενοι φιλόσοφοι, καθώς επίσης κι εκείνοι πού τους προσέχουν, μάλλον μύθους καί ανοησίες έγραψαν για εκείνους πού νόμιζαν για θεούς, διότι δεν απέδειξαν ότι αυτοί είναι θεοί, αλλά άνθρωποι καί μάλιστα άλλοι απ' αυτούς μέθυστοι, άλλοι πόρνοι καί άλλοι φονιάδες.

Αλλά καί για τη δημιουργία του κόσμου είπαν πράγματα πού δε συμφωνούσαν μεταξύ τους καί ήταν ανάξια λόγου. Όσοι δηλαδή αποφάνθηκαν ότι ό κόσμος υπήρχε ανέκαθεν καί δε δημιουργήθηκε ποτέ, διατύπωσαν απόψεις αντίθετες προς εκείνους πού υποστήριξαν ότι ό κόσμος κάποτε δημιουργήθηκε, διότι αυτά τα διατύπωσαν στηριγμένοι στη φαντασία καί όχι στην αλήθεια. Άλλοι πάλι δίδαξαν ότι υπάρχει θεία πρόνοια καί έτσι ανέτρεψαν τις απόψεις των προηγουμένων.

Γι' αυτό καί ό Ευριπίδης ομολογεί:

«Απασχολούμε τη σκέψη μας με πολλά, υποκινούμενοι από κάποιες ελπίδες, μάταιοι όμως είναι οι κόποι μας, διότι δε γνωρίζουμε τίποτε».

Και χωρίς να το θέλουν ομολογούν ότι δε γνωρίζουν την αλήθεια, αλλά εμπνευσμένοι από δαίμονες καί συνεπαρμένοι από αυτούς είπαν τα όσα είπαν.

Οι άνθρωποι όμως του Θεού, αφού έγιναν κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος καί προφήτες, καί αφού έλαβαν από τον ίδιο το Θεό έμπνευση καί σοφία, αναδείχθηκαν θεοδίδακτοι καί όσοι καί δίκαιοι. Γι' αυτό καί καταξιώθηκαν να λάβουν την ανταπόδοση αυτή, να γίνουν όργανα του Θεού καί να δεχθούν από Εκείνον τη σοφία, με την οποία μίλησαν για τη δημιουργία του κόσμου καί για όλα τα άλλα. Καί δεν παρουσιάστηκαν μόνο ένας ή δύο, αλλά πολλοί περισσότεροι, σε διαφορετικούς χρόνους καί καιρούς μεταξύ των Εβραίων, ενώ μεταξύ των Ελλήνων υπήρξε ή Σίβυλλα. Όλοι αυτοί διακήρυξαν πράγματα πού βρίσκονταν σε συμφωνία μεταξύ τους, τόσο για όσα συνέβησαν στην εποχή τους καθώς καί για όσα πρόκειται να συμβούν στη δική μας εποχή.

Θεοφίλου Αντιοχείας, "Προς Αυτόλυκον"